

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság
43.Pf.632.227/2025/4.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a
által képviselt **Dunacorp Faktorház Zrt.** (1074 Budapest,
Dohány u. 14.) felperesnek Dr. Lajos Sándor ügyvéd (1093 Budapest, Boráros tér 3. III/9.)
által képviselt alperes ellen hagyatéki
hitelezői igény (örökhagyói tartozás) iránt indított perében a Pesti Központi Kerületi Bíróság
2025. március 27-én kelt 21.P.88.359/2024/10. számú kijavított ítélete ellen az alperes által
benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet teljes
egészeiben elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek
() Ft együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az állam javára
az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei
számlájára jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül
() Ft fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára a Fővárosi Törvényszék
előirányzatfelhasználási keretszámlájára – a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala
felhívására – () Ft állam által előlegezett költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] 2011. október 10-én a felperesi jogelőd Raiffeisen Bank Zrt. mint hitelező és az alperesi jogelőd mint adós között hitelkiváltási célú fogyasztói kölcsönszerződés jött létre (szerződés száma : ()). A szerződés IV.4. pontja szerint a szerződés részévé váltak a felperesi jogelőd Személyi Kölcsön Általános Szerződési Feltételei (SZKÁSZF), Lakossági Üzletszabályzata (LÜ) és az Általános Üzleti Feltételei (ÁÜF).
- [2] 2014. június 3-án a felperesi jogelőd az alperesi jogelőddel kötött szerződést azonnali hatállyal felmondta.
- [3] 2016. május 18-án a felperesi jogelőd mint engedményező és a felperes mint engedményes a szerződésből fakadó követelés átruházása tárgyában szerződést kötöttek, 2016. június 3-án közös engedményezési értesítőt állítottak ki.
- [4] 2018. június 15-én az alperesi jogelőd a tartozást elismerte. Erről szóló jognyilatkozatában elismerte, hogy a felperesi jogutódnak az alábbi ügyletek vonatkozásában a feltüntetett

összegekkel tartozik, amely követelések bírósági eljárásban érvényesíthetők és érvényes kölcsönszerződésen alapulnak : 1. engedményező bank: Raiffeisen, ügyletazonosító: , összeg: , 2. engedményező bank: Raiffeisen, ügyletazonosító: , összeg: , 3. engedményező bank: Raiffeisen, ügyletazonosító:

- [5] 2021. november 25-én az alperesi jogelőd elhunyt, örököse 1/3 részben , 2/3 részben – 1/3 részben , közbenső jogszerzése mellett – az alperes , közjegyző mellett működő , közjegyzőhelyettes , sz. 2022. augusztus 19-én jogerőre emelkedett hagyatékátadó végzése).
- [6] 2022. október 26-án a jogosult a kölcsönszerződésből eredő követelése iránt fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő , jogutódaival mint egyetemleges kötelezettekkel szemben ,), ellentmondása folytán az eljárás perré alakult, a fizetési meghagyás ellen ellentmondással nem élt, ezért vele mint II.r. alperessel szemben az elsőfokú bíróság az eljárást utóbb megszüntette (7.P.88.459/2022/4. sz. végzés),
- [7] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperes Ft törke és annak 2016. május 19-től járó 24.5% késedelmi kamata Ft lejárt ügyleti kamat (2011. október 13-tól 2014. június 3-ig) és annak 2016. május 19-től járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata Ft lejárt késedelmi kamat (2014. június 4-től 2016. május 18-ig), Ft adminisztratív költségátalány és annak 2016. július 8-tól a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére azzal, hogy a tartozásokért a számú jogerős hagyatékátadó végzés szerinti hagyatéki vagyonnal, illetve annak erejéig felel. A felperes érvényesíteni kívánt jogaként kölcsönszerződés teljesítését mint hagyatéki tartozást jelölte, állítva, hogy az alperesi jogelőd nem tett eleget a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségének, melyre tekintettel a szerződést a felperesi jogelőd felmondta, s ezzel Ft tartozást esedékessé tette, a követelést a felperesre engedményezte.
- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, hivatkozással a következőkre : a szerződés felmondása nem jogszerű és nem is hatályosult, az engedményezési értesítő nem hatályosult, a szerződés nem jött létre (nem volt konszenzus a kamat, a THM, a futamidő, a késedelmi kamat, a költségek vonatkozásában), a szerződés érvénytelen (Fhtv. 16.§ (5) bekezdés), a követelés elévült, a követelés összecszerúsége bizonyítatlan, az alperesi jogelőd a tartozást nem ismerte el.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet – az elévülési kifogást alaposnak ítélve – elutasította (2024. május 2-án kelt 21.P.88.459/2022/36. sz. ítélet), ítéletét azonban a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte (43.Pf.632.998/2024/5. sz. végzés). Az elsőfokú bíróság újabb ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek Ft-ot és Ft perköltséget azzal, hogy a tartozásért , közjegyző , sz. jogerős hagyatékátadó végzése szerint rá eső hagyaték erejéig felel ; meghaladóan a keresetet elutasította. A felperest Ft, az alperest Ft meg nem fizetett költséget állam javára FTGH felhívására történő megfizetésére kötelezte. Az ítélet jogi indokolásának lényege szerint a követelés érvényesítésére keresethatósági joggal bíró

felperesi engedményes keresete alapos, mert a szerződés létre jött és érvényes, a jogszerű és joghatályos felmondás által a követelés esedékessé vált, mivel azonban a követelésösszepszerúsége nem bizonyított, a követelés csak a tartozáselismerés erejéig volt alapos.

- [10] Az ítélet keresetnek helyt adó rendelkezése ellen az alperes fellebbezéssel élt; kérte elsődlegesen az ítélet megváltoztatása útján a kereset teljes elutasítását (Pp. 383.§ (2) bekezdés), kérte másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását (Pp. 381.§), hivatkozással az a következőkre.

- A felperes keresetösszege jog híján a követelés érvényesítésére nem jogosult.

Az elsőfokú bíróság a felperes perbeli legitimációját abból vezette le, hogy bár a felperesi engedményes az engedményezési értesítő hatályosulását – alperesi jogelődhez való megérkezését – nem bizonyította, az alperesi jogelőd felperesnek címzett tartozáselismerésével az engedményezés is elismert. Ezzel szemben azonban az alperes hangsúlyozta, hogy az alperesi jogelőd nem csak hogy az engedményezésről nem értesült, hanem tartozáselismerő nyilatkozatot sem tett : az alperesi jogelőd a tartozáselismerésről szóló bírói okiratot fenyegetett helyzetben írta alá, az okiratnak is azt az oldalát, ahol követelésre vonatkozó adat nem szerepelt, anélkül, hogy tudomása lett volna arról, ki a felperes, milyen azonosító számon tartja nyilván a követelést, s mi a követelés aktuális összege. Márpedig ha az alperesi jogelőd nem értesült az engedményezésről és a felperes felé nem ismerte el a tartozást, úgy a felperes perbeli legitimációja sem állhat fenn.

A tartozáselismerés hiánya egyben azt is jelenti, hogy az összepszerúségében bizonyítatlan követelés a tartozáselismerésről szóló okiratban foglalt összepszerűség erejéig sem lehetett alapos. A követelés összepszerűsége kapcsán az alperes külön sérelmezte, hogy az vitatottsága ellenére bizonyítatlan maradt, így ez okból sem lehetett a kereset a tartozáselismerésről szóló okiratban foglalt összepszerűség erejéig alapos.

A tartozáselismerés hiánya továbbá egyben azt is jelenti, hogy a követelés elévült, a felmondást 2014. június 4-én hatályosultnak feltételezve 2019. június 4-én.

- A szerződés nem jött létre (rPtk. 205.§ (2) bekezdés, 205/A.§ (2) bekezdés, 205/C.§).

A szerződők a kölcsön lényeges kérdéseiben - kamat, THM, felmondási okok, késedelmi kamat, költségek, törlesztőrészletek - nem állapodtak meg a szerződés egyedi részében. S minthogy törvényi vélelem szól amellett, hogy a felek az általános szerződési feltételeket egyedileg nem tárgyalták meg (rPtk. 205/A.§ (2) bekezdés), mely vélelemmel szemben a felperes nem bizonyította, hogy az általános szerződési feltételeket a szerződők egyedileg megtárgyalták volna, az általános szerződési feltételek nem irányadók, az ott írtak nem pótolják a lényeges kérdésekben való megállapodást, figyelemmel az rPtk. 205/C.§-ára is. Ezen alperesi védekezés vonatkozásában az elsőfokú ítélet nem tartalmaz jogi indokolást, sértve a Pp. 346.§ (4)-(5) bekezdéseit.

- A szerződés – létrejötté esetén – érvénytelen (érvénytelenségi kifogás).

A szerződés a fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény (Fhtv.) szerződéskötéskor hatályban volt 16.§ (5) bekezdése szerint érvénytelen, mert nem tartalmazza az Fhtv. 16.§ (1) bekezdés 7-10., 13-16., 19., 21. pontja szerinti követelményeket:

referencia-kamatláb, hitelkamat módosításának gyakorisága, feltételei, eljárási szabályai, a THM kiszámításánál figyelembe vett valamennyi feltétel, a fogyasztó által fizetendő teljes összeg (a teljes összeg eltérő az első és a további kamatperiódusban), a fogyasztó által fizetendő törlesztőrészek összege az első kamatperióduson túl, a fizetési számlához kapcsolódó valamennyi jutalék, díj, költség, egyéb fizetési kötelezettség, a hitelkamaton kívüli minden egyéb ellenszolgáltatás – ideértve díjat, jutalékot és költséget – és módosításuk feltételei (kivéve a kamatlábat, kezelési költséget), késedelmi kamat, a fizetés elmulasztásának következményei (a felmondás nevesítésén túl), elállási/felmondási jog, előtörlesztéshez való jog.

Elégtelen, ha mindezeket az „Általános tájékoztató a hitelszerződés megkötését megelőzően” c. tájékoztató tartalmazza, mert az nem azonos a szerződéssel, nem része a szerződésnek illetve a tájékoztató a szerződéssel nincs is összhangban. Márpedig az elsőfokú ítélet értelmében is csak a 8. és 13. pont szerintieket tartalmazza a szerződés, illetve az általános szerződési feltételek, a 7., 9., 10., 14., 15., 16., 19., 21. pontok szerintieket csak az előzetes tájékoztató tartalmazza.

- A felmondás nem jogszerű, nem érvényes és nem is hatályosult.

A felmondás jogszabály megkerülésére irányul, ezért érvénytelen (rPtk. 199.§, 200.§ (2) bekezdés), a jogszabály megkerülése abban áll, hogy a felmondás pusztán kinyilatkoztatja a tartozás tényét, összegét és törlesztési módját, de nem tartalmazza, hogy a felmondás a szerződésen alapul vagy jogszabályon (rPtk. 321.§ (1) bekezdés), mi a felmondás oka (az ÁÜF 20.2. pontja szerinti 10 felmondási okból melyik alapján került sor a felmondásra), mik a tartozás elemei (tőke, kamat, költségek, stb.), végül nem tűnik ki a felmondásból annak jellege sem (nem egyértelmű, hogy azonnali hatályú vagy sem). A felmondással a felperesi jogelőd késedelembe esett, s ez kizárja az adósi késedelmet (rPtk. 303.§ (3) bekezdés). Az adósi szerződésszegés nincs is, mert a követelés összegszerűsége bizonyítatlan maradt, ezáltal a felmondásra sem volt ok, így a felmondás jogszerű nem lehet, nem válthatja ki a hozzá fűzött joghatást, nem tette lejárttá a követelést. Egyebekben pedig a felmondás nem hatályosult, mert az nem az alperesi jogelőd címére került megküldésre.

- [11] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Előadta, hogy a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben már kielemezte a tartozáselismerő nyilatkozat jogi természetét, ennek folytán a megismételt eljárásban az ezzel kapcsolatban előterjesztett elévülési kifogást vizsgálni már nem kellett, s azt az alperesnek sem kellett volna érintenie fellebbezésében. Előadta azt is, hogy perbeli legitimációja nem lehet kérdéses az engedményezési szerződés, jogutódlási értesítő, a tartozáselismerő nyilatkozattal tudomásul vett jogutódlás, valamint a fizetési meghagyás tükrében. Előadta a követelés összegszerűsége tárgyában azt, hogy a követelés a tartozáselismerő nyilatkozat szerinti minimum összegben alapos, mivel szemben az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a követelés nem áll fenn. Végül pedig előadta, hogy a másik adóssal szembeni jogerős fizetési meghagyás ítélt dolgot jelent a szerződés létrejötte, érvényessége tekintetében és kizárja, hogy a jogalap, összegszerűség tekintetében eltérő döntés szülessen (kivéve az elévülés kérdését). Mindezek elsőfokú bíróság általi vizsgálata tehát szükségtelen volt, elég lett volna visszautalni a jogerős fizetési meghagyásra. Utolsóként előadta, hogy a szerződés egyedi részének IV.4. pontja értelmében az általános szerződési feltételek a szerződés részét képezik, így az azokban írtak külön-külön elfogadására nem volt szükség.

- [12] A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.
- [13] A másodfokú bíróság mindenben fenntartja, de ehelyütt megismétli 632.998/2024/5. számú határozatában már kifejtett álláspontját a tartozáselismerő nyilatkozat tekintetében ([49]-[51]): A perbeli esetben kétséget kizáróan az alperesi jogelőd által írásban tett egyoldalú nyilatkozat megfelel a rPtk.242. § (1) bekezdésében foglaltaknak.
- A tartozáselismerés tartalma szerint annak kifejezésre juttatása, hogy a nyilatkozó elismeri, miszerint a másik félnek tartozik. Joghatása, hogy az abban foglaltakkal szemben az elismerőt terheli annak bizonyítása, miszerint tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen. Ebből azonban az is következik, hogy a tartozáselismerő nyilatkozatot tevő személy elismerhet olyan tartozást, amely nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető vagy olyan szerződésből ered, amely érvénytelen, nyilatkozatának joghatása egyrészt a bizonyítási teher megfordulása, másrészt az elévülés megszakadása.
- A perbeli esetben ez azt jelenti, hogy az örökhagyó akár elismerhetett olyan tartozást is, amely nem áll fenn, de a tartozáselismerése tekintettel annak elévülést megszakító hatása érvényesül, másrészt jogutódja a perben bizonyítással élhet a releváns, általa vitatott, a bíróság által nem vizsgált tények tekintetében.
- Az örökhagyó tartozáselismerése és a felperes által érvényesíteni kívánt követelés, jog közötti szükséges kapcsolat megállapítható: a felperes a megszerzett három követelésből érvényesíti az egyiket, a tartozáselismerő nyilatkozata Raiffeisen Bank Zrt-től mint engedményező banktól származó három követelést tüntet fel, mely pénzügyet az örökhagyó bankszámláját és két hitelszerződését tartotta nyilván, a 2016. június 3-án kelt engedményezési értesítés és teljesítésutasítás, valamint az ugyanazon nap kelt és a június 6-án kelt fizetési felszólítások az ügyletazonosító számokat a tartozáselismerő nyilatkozattal azonosan tüntetik fel.
- [14] Az ügybeni legitimáció (kereshetőségi jog, aktorátus, legitimatio ad causam) anyagi jogi kérdés: létezik-e anyagi jogi kapcsolat a per tárgya és a felperes között, fennáll-e anyagi jogi érdekeltsége az alperessel szembeni jogvita mikénti kimenetelében.
- Az engedményezéssel megteremtett szinguláris jogutódlás az átruházott követelést illetően anyagi jogi jogosulttá avatta a felperest. Az engedményezés az engedményező (Raiffeisen Bank Zrt.) és az engedményes (a felperes) kétoldalú jogügylete, annak kötelezett általi ismeretlen volta sem érinti az anyagi jogutódlást, minthogy az engedményezési szerződés megkötésével (az elfogadó nyilatkozat hatályosulásával) az engedményes a követelést megszerezte. Az engedményezés a kötelezettet kizárólag annyiban érinti, hogy a teljesítését kinek kell felajánlania, nyújtania, ti. az értesítésig, teljesítési utasításig egyéb ismerete híján az immár nem jogosult engedményező kezéhez kívánhat teljesíteni, s csak ebben a körben van szerepe az értesítés, utasítás hatályosulásának, annak, hogy a 2016. június 3-án – az ügyletazonosító számokat tartalmazó felszólító levél keltének napján – kelt, a Raiffeisen Bank Zrt. engedményező által is aláírt, ekként tőle származó – engedményezési értesítés és teljesítési utasítás megérkezett-e az alpereshez. A megérkezettség (a hatályosulás) ténykérdés: a jognyilatkozat címzettjéhez való megérkezett mivolt független attól, ki szerepel a jognyilatkozatot tartalmazó borítékon feladóként, miként ténykérdési mivoltánál fogva attól is, mely okból dönt úgy a jogügylet címzettje, hogy azt nem veszi át, nem bontja fel, nem olvassa el lévén nem felelősségi-, felróhatósági kérdésről van szó.
- [15] A másodfokú bíróság az elévülés kérdésében sem változtatja meg korábbi határozatát ([52]). A rPtk. 327.§ (1) bekezdése szerint a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést mindazon esetben, amennyiben a szerződés léte, érvényessége, az

abból eredő tartozás léte tény, ide értve azt is, hogy a bizonyításra köteles elismerő mindezek ellenkezőjét nem bizonyította.

- [16] Az, hogy az alperes vitatta a követelésösszagszerűségét, hogy annak minden egyes tételét kétségbe vonta, a tartozás – így a Ft – fennálltának levezetését, bizonyítását nem telepítette a felperesre, minthogy az anyagi jogi rendelkezés a bizonyítás kötelezettségét és terhet az alperesre (mint egyetemes jogutódra) fordította át: neki kellett bizonyítania azt, hogy nem tartozik ezzel az összeggel vagy más összeggel (rPtk. 242.§ (2) bek., Ptk. 6:26.§ is).
- [17] A csatolt periratban elfekvő írásbeli szerződés mint teljes bizonyító erejű magánokirat bizonyítja, hogy az alperesi jogelőd és a Raiffeisen Bank Zrt. között a szerződés létrejött, abból a szerződő felek személye és a jellegadó szerződéses kötelezettségek megállapíthatók. Az más kérdés, hogy fennállnak-e bizonyos tartalmi hiányosságok, olyanok, melyek következményét a rPtk-tól eltérő speciális olyan jogi szabályozás, mely akár lényeges kérdésekben való megállapodás hiányát – azonosan a Hpt. 213.§-ával – nem a szerződés létre nem jöttének, hanem érvénytelen voltának minősítésében vonja le.
- [18] Az, hogy a felmondás jogszabály megkerülésére irányul, értelmezhetetlen vagy téves. A felmondás – annak joga alapuljon akár szerződésen, azaz a szerződés maga tegye lehetővé e jog gyakorlását, akár törvényen, azaz valamely törvényi rendelkezés adja meg e jogot – egyoldalú címzett jogügylet, amelyből annyinak kell kitűnnie, hogy a címzett azt megfelelően érteni, jogilag értékelni tudja. A perbeli esetben a közölt felmondásból megállapítható volt, hogy az nemfizetésben, a törlesztési kötelezettség megszegésében álló szerződésszegésen alapul, szankciós („fizetési kötelezettségének többszöri felszólításunkra sem tett eleget”), felmondási időt nem tartalmazott, ellenben azt igen, hogy a feltüntetett összeget a címzett „haladéktalanul befizetni szíveskedjék”, miként azt is tartalmazta, hogy mely szerződésről van szó.
- Amint arra a másodfokú bíróság már többször rámutatott: a tartozás elismerőjének kell bizonyítania azt, hogy az elismert tartozással nem tartozik. Amennyiben tehát a tartozás – az érvényesíteni kívánt követelés – arra alapított, hogy a szerződés felmondásra került, amely jogügylet egy hátralékos összeg megfizetését tette aktuálissá, a tartozáselismerőt, illetve jogutódját terheli annak bizonyítása, hogy szerződésszerűen teljesített, ezért a szerződés nem volt felmondható, nincs egyösszegű hátralékfizetési kötelezettsége ezért, továbbá mindazt, ami által bizonyítható, hogy a követelt összeggel az elismerés dacára nem tartozik. Nem a felperes bizonyítási kötelezettsége és terhe volt ezért az, hogy az alperesi jogelőd elkövetett-e súlyos szerződésszegést, mely alpontot sértette meg, a felmondásban szereplő összeg helyes-e és mely elemekből áll és azok a továbbiak, melyekre a fellebbezés e körben hivatkozik, hatályosulása körében pedig a másodfokú bíróság utal a már kifejtettekre, valamint arra a tényre, hogy a peranyagban elfekszik olyan tértivevény, melyen az alperesi jogelőd átvevőkénti aláírása szerepel olyan címzés mellett, melyet az alperes kifogásol, melyből a biztonsággal határos valószínűséggel vonható le azon következtetés, hogy a postai kézbesítő számára nem okozott nehézséget a címzett azonosítása, miként az alperesi jogelőd számára sem annak megállapítása, hogy a küldemény neki szól.
- [19] Az eddigiekben kifejtettekkel érintett fellebbezési érvek tehát alaposnak nem bizonyultak.
- [20] A perre hatályos 2009. évi CLXII. törvény 15.§-a akként rendelkezik, hogy a hitelszerződés egy példányát a fogyasztónak át kell adni. A jogalkotó tehát azzal számolt, hogy a

hitelszerződésből nyilvánvalóan több példány készül, melyek közül az egyik a fogyasztóé lesz átadása által. Az átadott, átadandó szerződési példány tartalmára a 16.§ vonatkozik, e törvényhely határozza meg azt, mi mindennek kell benne lennie abban a példányban, amelyet a fogyasztó megkap, s kitér arra is, a tartalomnak egyértelműnek és tömörnek kell lennie.

A jogalkotói cél egyértelmű: a fogyasztó magából a szerződési példányból áttekinthető módon ismeretbe kerüljön azoknak a szerződési feltételeknek, melyek az ő egyedi szerződésére vonatkoznak, melyet ő a hitelezővel megkötött. Ne eleve több szerződésre előre megírt ászf-ekből, működési- és üzletszabályokból kelljen összegyűjtenie a hitelezőhöz képest tájékozatlan, laikus, ekként könnyen tévedő félként mi vonatkozik reá, mi nem, hanem mindezt „egyértelműen és tömören” kapja meg egy szerződéspéldányban.

- [21] A perbeli szerződési okiratot tanulmányozva megállapítható, hogy ahhoz a hitelező külön, terjedelmes iratokban szereplő tudnivalókat, feltételeket rendelt, mellékelte: SzKÁSZF öt oldal, LÜ tizenegy oldal, ÁÜF harmincöt oldal, mindösszesen további ötvenegy oldal, azaz nincs szó egy átadott példányban és nem másban szereplő feltételekről, miként egyértelmű tömörségről sem.

A perbeli szerződéspéldány az alperes által hivatkozott Fhtv. 16.§-beli 10 pont közül biztosan nem tartalmazza a 7., 16., 19., 21. pontok szerinti követelményt, szót sem ejt a kölcsönjogviszony olyan nagy súlyú kérdéseiről mint pl.: hitelkamat-módosítás feltételei, fizetés elmulasztásának következményei, elállási/felmondási jog, előtörlesztés, stb. Mi sem támasztja ezt alá jobban, minthogy maga a hitelező az általános szerződési feltételekbeli pontra hivatkozással mondta fel a szerződést.

Az Fhtv. 6.§-a szerinti, az Fhtv. 1. sz. melléklete szerinti formanyomtatvány felhasználásával készült előzetes tájékoztatás tartalma az Fhtv. 16.§-a teljesülése szempontjából figyelmen kívül marad, minthogy az nem szerződés része.

Az alkalmazandó 16.§ (5) bekezdése szerint a szerződést semmisnek kellett tekinteni, a fellebbezés érvei e körben alaposak voltak.

- [22] A felperes keresettel érvényesíteni kívánt joga érvényesnek állított szerződés teljesítése iránti, nevezetesen a kölcsönszerződésből eredő örökhagyói tartozás mint hagyatéki tartozás jogutódi teljesítése iránti. Minthogy azonban a szerződés érvénytelen, az érvényesnek állított szerződésre alanított kereset alapos nem lehetett, el kellett utasítani. Ítélt dologról nem lehet szó, a szembeni jogerős fizetési meghagyás és jelen ügy vonatkozásában félazonosság nem áll fenn (Pp. 360.§ (1) bekezdés). Ahogy jelen ítélet sem teremt ítélt dolgot másra, csak az érvényes szerződésre alapított követelésre, a felperes az érvénytelenségből fakadó igényt továbbra is érvényesíthet.

Mindezért és arra is tekintettel, hogy bármiféle eljárási szabálysértés híján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének nem volt helye (Pp. 380-381.§), a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését megváltoztatta (Pp. 383.§ (2) bekezdés), a keresetet teljes egészében elutasította, s az ennek nyomán pernyertessé vált alperes javára rendelkezett valamennyi együttes első- és másodfokú perköltség felperes általi megfizetése felől (Pp. 364.§, 83.§ (1) bekezdés), nem értve ide a Ft alperes -akkor még részleges-költségfeljegyzési joga folytán állam által előlegezett költséget (szakértői díjat), melyet az alperes visel, lévén az indítványára kirendelt szakértő véleménye nem támasztotta alá azon tényállítást, miszerint a tartozáselismerő nyilatkozatot nem alperesi jogelőd írta alá. Az

alperes - immár teljes - költségfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési illetéket a felperes viseli (Pp. 101.§ (1) bekezdés), a másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy a fellebbezési illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie : a Fővárosi Törvényszék megnevezését, e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát (30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés e) pont).

Budapest, 2025. szeptember 10.

dr. Haupt Egon sk.
a tanács elnöke

dr. Póta Henriett sk.
előadó bíró

Vargáné dr. Gerényi Mónika sk.
bíró